

[Krog.]

minister har nu ikke alene ment det betimeligt at foreslaa Grundbeløbene forhøjet, men har ogsaa fundet Anledning til at foreslaa en Stigning i det fradragsfri Beløb. Den højtærede Socialminister har i den Henseende i det store og hele kunnet tiltræde det Forslag, som det nedsatte Aldersrenteudvalg har fremsat, og det resulterer i, at der vil ske ret vidtgaende Ændringer i Folkeforsikringslovens Bestemmelser desangaaende, saafremt det Forslag, vi her behandler, bliver ophøjet til Lov.

Efter Folkeforsikringslovens Bestemmelser er der et fradragsfrit Beløb paa 40 pCt. af Rentens Grundbeløb; Indtægtsbeløb derudover fradrages for de første 500 Kroners Vedkommende med 60 pCt., og for yderligere Indtægters Vedkommende fradrages Indtægten fuldt ud. Det vil sige, at en Indtægtsforøgelse ud over de nævnte 500 Kr. aldrig vil komme Rentenyderen til gode, og det kan i mange Henseender komme til at virke ret urimeligt. I det Forslag, vi her behandler, er der derfor foreslaaet nogle Ændringer. Det foreslaas, at det Beløb, der fradragsfrit kan oppebæres i Indtægt, fastsættes til 50 pCt. af Grundbeløbet. Indtægten skal som hidtil opgøres efter visse nærmere i Loven angivne Regler. Overstiger Indtægten dette Beløb, sker der Fradrag i Renten paa 60 pCt. af al overskydende Indtægt, indtil vi naar Tolvtedelsgrænsen og Renten bortfalder. Det vil i Modsætning til den gamle Bestemmelse betyde, at den samlede Indtægt, Alders- og Invalidereenten plus anden Indtægt, kan forøges ved Forøgelse af den selvskabte Indtægt.

I Reglerne for Indkomstopgørelsen er der i den nugældende Lov en Bestemmelse om, at for saa vidt en Rentenyder modtager Bidrag til Børn, skal der i hans Indtægtsopgørelse kun ses bort fra Halvdelen af de Beløb. Efter Forslaget sker der heri den Ændring, at der nu vil være at se bort fra saa stor en Del af Beløbet, som er lig med Bidraget til Børn af Enker og Enkemænd.

Baade efter Folkeforsikringsloven og efter det forelagte Forslag er der særlige Regler om, at Indtægtsopgørelsen paavirkes af de forskellige Kilder, hvorfra den kommer. Det saakaldte Formuetillæg bestaar for Tiden i, at der af alle Formuer tillægges Rentenyderens Indtægt en vis Procent af Formuens Størrelse, og det kan ved Beregning af Alders- og Invalidereenten medføre, at en Formueindtægt paa et forholdsvis beskedent Beløb kan komme til Fradrag med fra 140 og helt op til næsten 300 pCt.

Det er vistnok urimeligt og meningsløst; det gøres der for Resten ogsaa opmærksom paa i den Betænkning, det nedsatte Aldersrenteudvalg har afgivet. Efter det Forslag, som vi nu behandler, gaar man bort fra Formuetillægget i den Form, idet man fremtidig foreslaar Formueindtægterne forhøjet med $66\frac{2}{3}$ pCt., ligegyldigt hvor store Formuer Indtægten stammer fra, vel at mærke under Iagttagelse af den Bestemmelse, at Indtægten altid skal beregnes lig med almindelig Sparekasserente for Indskud paa Opsigelse, for Tiden $3\frac{1}{2}$ pCt. Naar saa 60 pCt.-Fradraget for Indtægter ud over det fradragsfrit Beløb kommer til at gælde generelt for alle Indtægter, opnaas netop herved i Forbindelse med denne Form for Formuetillæg, at en Formueindtægt aldrig bliver fradraget med mere end 100 pCt.

En betydelig lempeligere Indtægtsopgørelse foretages, saafremt Indtægten i Stedet for at være en ren Formueindtægt stammer fra Livrente eller Pension, idet der da vil kunne ses bort fra ret betydelige Indtægtsbeløb ved Beregningen af Aldersrenten. Der kan i alle Tilfælde, hvis Indtægten stammer fra Livrente eller fra Pension, ses bort fra $\frac{1}{3}$ af den Indtægt, dog begrænset til mindst 420 Kr. og højest 850 Kr. Lignende Bestemmelser gælder for Invalidereente, og her omfatter Bestemmelsen tillige Renteindtægt af en frivillig Forsikring, tegnet af Rentenyderen selv. Beløbet er dog ikke helt det samme, men i det Tilfælde skal der altid ses bort fra mindst 420 Kr.

Ved Beregning af Alders- eller Invalidereente til en Person, der oppebærer Legatindtægt eller anden Understøttelse, f. Eks. Understøttelse paa Finansloven el. lign., vil der ogsaa være at se bort fra en mindre Del af den Indtægt, som stammer derfra, naar hans Rente skal beregnes. Endvidere skal der for Invalidereenten yderes Vedkommende — men det er for øvrigt ligesom i den nuværende Lov — ses bort fra den Indtægt, de tjener ved personligt Arbejde, indtil et Beløb lig Grundbeløbets Størrelse.

Naar en Rentenyder med Formue er daarligere stillet med Hensyn til at faa Rente end den Mand, der for Formuen køber en Livrente, mener jeg, vi maa erkende det rigtige og det rimelige deri, idet den Mand, der anvender Pengene til at købe en Livrente for, for altid har givet Afkald paa selve Beløbet imod at faa en aarlig Udbetaling af en vis Størrelse, og det vil jo sige, at han ikke alene nyder godt af Renteindtægten, men at han ogsaa hvert Aar har en Del Kapitalforbrug. Den Mand, der, selv om han kan faa lidt Aldersrente, mener at